

lige stor Varme og Energi. De rejser om fra den ene By til den anden for at gøre Propaganda, Oberst Mansfeldt holder Forredrag, og Fruen synger eller reciterer Digte, der illustrerer det, hendes Mand har sagt.

Men det er ikke alene paa denne Maade, at hun arbejder for Kvindesagen, hun er ogsaa Journalist og skriver i flere store Blade om den Sag, der ligger hende saa meget paa Hjertet. Det er Fru Mansfeldts Fortjeneste, at disse Blade nu bringer Beretninger om Kvindebevægelsen hele Verden over, men hendes Artikler er ogsaa udmærket skrevet, kvikke og morsomme. Hun var med paa Kongressen i Stockholm som Korrespondent for hollandske Blade og er allerede engageret til at udføre samme Hverv næste Aar paa Kvindekongressen i Buda-Pest.

Thora Fridriksson.

En Kvinde som Professor ved Københavns Universitet.

Dr. phil. *Ellen Jørgensen* findes — som den yngste af syv — blandt Ansøgerne til den ledige Professorpost i Historie.

Atter en Kvinde som Overretssagfører.

Cand. jur. *Elisa Ussing* er bleven Overretssagfører.

Fra Udlandet.

Eftersporning af Faderen i Frankrig til et udenfor Ægteskab født Barn

er nu endelig bleven tilladt. Dermed er den Skamplet fjernet fra den franske Lovgivning som bestod iflg. Code Napoléon, og som stillede Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn retsløs overfor Faderen og uden Midler til at tvinge ham til at bidrage til Barnets Underhold. For Fremtiden vil Faderen kunne stævnes og dømmes til at betale paa lignende Maade som her hjemme.

Man har dog til Dels bevaret Uretten overfor de indfødte Kvinder i Kolonierne. De lokale Myndigheder har her Ret til at sætte Loven ud af Kraft, i saadanne Tilfælde, hvor ikke begge Forældre er af fransk Nationalitet. For ikke at bringe hele Loven til at strande opgav man at faa denne Bestemmelse fjernet nu, men den vil forhaabentlig ved en senere gunstig Lejlighed blive bragt ud af Verden.

»La Française«.

Det praktiske Arbejde i Kredsene.

Naar jeg skal sige lidt om det praktiske Arbejde i Kredsene, maa jeg forudskikke den Bemærkning, at det væsentlig er Arbejdet i Landkredsene, jeg vil tale om, det kender jeg bedst.

Det er gaaet med Kvindebevægelsen som med adskillige andre Samfundsbevægelser, den er begyndt i Storbyen for lidt efter lidt at finde Vej ud i Landet. Dansk Kvindesamfunds Begyndelse var kun liden og beskeden, men vi skylder Tak til de Mænd og Kvinder, der gik i Spidsen og banede Vej for de nye Tanker og retfærdige Krav og aldrig blev træt af at stille mod det store Maal, at samle danske Kvinder af alle Samfundslag til godt og forstandigt Samarbejde om fælles Interesser.

Vil man spørge, om dette Maal nu — efter godt 40 Aars Forløb — er naaet, saa kan Dansk Kvindesamfund med nogen Ret pege paa sin Kreds- og Medlemsliste, der viser, at By og Land arbejder Side om Side, og at der rundt omkring i Kredsene findes Medlemmer af alle Samfundslag. Men spørges der videre, er der Liv i alle de mange Kredse, er der Fremgang i Retning af Forstaaelse af den fælles Sag, saa nytter det ikke at hente Svaret fra Kreds- eller Medlemsliste. Her maa Kredsene selv afgive Svaret, og ikke sjældent lyder dette fra en bekymret Kredsformand: »Her er saa liden Interesse for Sagen«.

Det er ikke vanskeligt at faa dannet Kredse. Vor Tid er sikkert med Rette bleven kaldt Foreningernes Tid, og Kvinderne er som Tidens Børn villige til at gaa ind i Foreningslivet. Men naar Kredsen er dannet, begynder Arbejdet, og her gæl-